

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΝ,
ΠΡΩΘΙΕΡΕΑ ΤΗΣ ΚΡΟΣΤΑΝΔΗΣ

(οὗ ἡ μνήμη τῇ κ' Δεκεμβρίου)

Ἐποιήθη
ἐν Ἀγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος

* βῆϞ * 2008 *

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΗΣ ΚΡΟΣΤΑΝΔΗΣ

*

Μετὰ τό, Εὐλογητός, ὁ ψαλμός 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπεν τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ τροπάρια

Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς.

Τοῦ Θεοῦ Πνεύματος γενόμενος οἶκος,
τῶν ἱερέων ἀνεδείχθης ἀκρότης,
καὶ τοῦ Χριστοῦ ἐκσφράγισμα ἐν βίῳ σου παντί·
ὅθεν κατηξίωσαι, Ἰωάννη Κροστάνδης,
τοῦ τελεῖν θαυμάσια,
τοῖς προστρέχουσι πόθῳ,
καὶ ἐξαιτοῦσι τὰς πρὸς τὸν Θεόν,
σὰς ἱκεσίας,
Ῥωσσίας τὸ καύχημα.

Δόξα. Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι,
εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
τίς δὲ διεφύλαξεν,
ἕως νῦν ἐλευθέρους;
οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ,
σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεί,
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμός·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιόν μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν, ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

« Ὁ Ἰωάννη, δὸς ἡμῖν τῶν αἰτημάτων λύσιν. Ἀ(θανάσιος)».

Ωιδὴ α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὡς ἔχων τὴν χάριν τῶν πρεσβειῶν,
πολλὴν πρὸς Δεσπότην,

καθικέτευε ἐκτενῶς,
δοθῆναι ἡμῖν τοῖς σέ τιμῶσιν,
ὦ Ἰωάννη, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Ἰάσεις παρέχων παντοδαπὰς,
τοῖς ὅσοι ἐν πόθῳ,
κατασπάζονται εὐλαβῶς,
εἰκόνα σου, πάτερ Ἰωάννη,
κάμοῦ τὰ χρόνια πάθη ἰάτρευσον.

Ὡς ἄγγελος ζήσας ἐπὶ τῆς γῆς,
Χριστὸν μόνον ἔσχες,
τὸ ποθούμενον ἀκλινῶς·
διὸ τὴν ἀγάπην Τούτου δίδου,
ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πίστει τιμώντων σε.

Θεοτοκίον

Ἀγνείαν σου, Μῆτερ, παρθενικὴν,
ζηλώσας ἐνθέως,
Ἰωάννης ὁ θαυμαστός,
ἀγνότητι βίον διεξῆλθε,
συνοδοιπόρος παρθένων γενόμενος.

Ἦδιθ' γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νοῦν Χριστοῦ κεκτημένος,
ἐν τῷ Χριστῷ ἔζησας,
ὅθεν καὶ ἡμᾶς τοὺς τιμώντας,
ζωὴν ἀγίαν σου,
Πάτερ, ἀξίωσον,
ἐν τῷ νοῷ περιφέρειν,
τοῦ Κυρίου πάντοτε,
μνήμην ζωήρῳτον.

Νικητῆς ἀνεδείχθης,
τῶν ἡδονῶν σώματος,
ἀντιπαραβάλλων σωφρόνως,
Χριστοῦ ἡδύτητα,
ἥτις προσγίνεται,
ἀσκητικοῖς, Πάτερ, τρόποις,
ἣν περ δίδου δώρημα,
τοῖς σὲ γεραίρουν.

Ἡ Ἀγγέλου λαμπρότης,
τὴν τοῦ Θεοῦ δέδειχε,
Πάτερ, ἀκλινῇ προστασίαν,
δι' ἧς πεπόρευσαι·
ὅθεν ἀξίωσον,
κάμὲ θερμαῖς σου πρεσβείαις,
ὅπως ἔχω αἰσθησιν,
ψυχῆς μου φύλακος.

Θεοτοκίον

Δωρεᾶς ἡξιώθης,
μοναδικῆς, Ἀχραντε,
τοῦ Θεοῦ γενέσθαι Μητέρα,
Ἀγίῳ Πνεύματι·
ὅθεν ἀξίωσον,
τοὺς ὑμνητάς σου φανῆναι,
θεοτόκους, Πάναγνε,
τῇ θείᾳ Χάριτι.

Διάσωσον,
τοὺς σοὺς ἱκέτας, τρισόλβιε Ἰωάννη,
ἀπὸ πάσης ἐπηρείας ἐχθροῦ πολεμήτορος,
καὶ ἴασαι,
τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων νόσους.

Ἐπίβλεψον,
ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε, Θεοτόκε,
ἀπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν,
καὶ ἰάσαι,
τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Κροστάνδης ποιμήν,
ἐδείχθης ἀγιώτατος,
καὶ τύπος Χριστοῦ,
ἐν πάσῃ πολιτείᾳ σου,
τοὺς πιστοὺς ὁδηγῶν πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον,
σαῖς σοφωτάταις διδαχαῖς,
Ἰωάννη τρισόλβιε.

Ὡιδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ὁρθοδόξων τὸ σύστημα,
ἐκ τῶν διδαχῶν σου τροφοδοτούμενον,
σὲ γεραίρει ὡς διδάσκαλον,
Ἰωάννη πάτερ ἱερώτατε.

Συμπαθείᾳ ἐπίβλεψον,
ἐπὶ τοὺς θαυμάζοντας πολιτείαν σου,
Ἰωάννη, καὶ ἰκέτευε,
τὸν Σωτῆρα δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν.

Ἡ ἀκόρεστος ἔφεσις,
δί' ἧς, Ἰωάννη, Χριστῷ προσήγγιζες,
καταφλέξοι τὴν ἀναίσθητον,
ἀκηδῖαν ἣτις με κατέλαβε.

Θεοτοκίον

Μὴ παρίδης, Πανάμωμε,
τῶν σοὶ προσπιπτόντων θερμῶς αἰτήματα,
ἀλλὰ ταῦτα πρὸς τὸν Κύριον,
μητρικῇ ἀγάπῃ διαβίβασον.

Ὡιδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἰδοιμι καὶ γὰρ,
τῇ ψυχῇ μου ἀνατέλλοντα,
τὸν τῆς ζωῆς ἄϋλον Ἥλιον,
Ὅς τὴν ζωὴν σου,
Ἰωάννη, κατεφώτισε.

Νήψει συνεχεῖ,
Ἰωάννη, πορευόμενος,
εἰ καὶ ἐν κόσμῳ διετέλεις σαρκικῶς,
ἡμῖν παράσχου,
ταύτην δῶρον πολυτίμητον.

Τὸ καινοποιὸν,
τοῦ Κυρίου Πνεῦμα χάρισαι,
τοῖς προσκυνοῦσι τὴν εἰκόνα σου θερμῶς,
ὦ Ἰωάννη,
ἵνα σὲ καταγεραίρωμεν.

Θεοτοκίον

Ὡς καταφυγὴν,
ἐν ταῖς θλίψεσι γνωρίζοντες,
Σέ, Παναγία, ἱκετεύομεν πιστῶς,
κύματα βίου,
ταῖς εὐχαῖς σου καταπράυνον.

Ὡιδὴ Ϛ΄. Τὴν δέησιν.

Νεότητα,
τῷ Χριστῷ ὁδήγησον,
Ἰωάννη, στοργικῇ σου ἀγάπῃ,
καὶ πειρασμῶν,
ταύτην φύλαττε, πάτερ,
εἰδῶς καλῶς τῆς ψυχῆς τὸ εὐόλισθον·
σαρκὶ γὰρ ζῶν ἔτι πολύν,
πρὸς αὐτοὺς τὴν φροντίδα ἐδείκνυες.

Ἀγάπης,
τῆς διπλῆς παλάτιον,
πρὸς Θεὸν καὶ τὸν πλησίον ὑπάρχων,
οἴκους αὐτῆς,
καὶ ἡμᾶς ἀναδείξαις,
αὐτοαγάπην Χριστὸν ἐξαιτούμενος,
Κροστάνδης ἀναμορφωτά,
Ἰωάννη, θεόψυχε ἅγιε.

Ἰάτρευσον,
ἀσθενείας, ἅγιε,
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων σῶν δούλων,
ἔχεις καὶ γάρ,
τῶν ἰάσεων χάριν,
παρὰ Χριστοῦ ἱατροῦ ἀνθρωπότητος,
Ὅς γνοὺς ἀγάπην σῆς ψυχῆς,
ἱατρόν σε φιλάνθρωπον ἔδειξε.

Θεοτοκίον

Τὰ πάθη μου,
τὴν ψυχὴν συμπνίγουσι,
καὶ σκοτοῦσι ὀπτικὸν διανοίας·
διὸ Χριστόν,
φῶς τοῦ κόσμου τεκοῦσα,
ταῦτα ἀφάνισον δέομαι, Δέσποινα,
καὶ στήριξόν με ἐν ὁδῷ,

μετανοίας εὐχαῖς παναγίαις σου.

Διάσωσον,
τοὺς σοὺς ἱκέτας, τρισόλβιε Ἰωάννη,
ἀπὸ πάσης ἐπηρείας ἐχθροῦ πολεμήτορος,
καὶ ἴασαι,
τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων νόσους.

Ἀχραντε,
ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον,
ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἀπὸ βρέφους ποθήσας τὸν Κύριον,
λειτουργὸς τούτου γέγονας ἄριστος,
καὶ ἀγγέλοις,
ἀμιλληθεῖς ἀγία σου ζωῇ,
ποιμὴν ὠφθης ἀληθής,
πιστοὺς Θεῷ καθοδηγῶν,
τοῖς σοφοῖς σου διδάγμασιν·
ὅθεν τοὺς σὲ τιμῶντας,
καύχημα τῆς Κροστάνδης,
υἱοὺς ἀνάδειξον φωτός,
Ἰωάννη, πρεσβείαις σου.

Προκείμενον. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσσονται.

Στίχος. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (5,14-19)

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη, οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μῶδιον ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἧ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται· ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Δόξα Πατρί.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ἁγίου,
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον ,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη,
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον ,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη,
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.
Εἶτα ψάλλομεν τὸ προσόμοιον.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...
Ἦχος πλ.β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἰωάννη ἅγιε,
ὡς τοῦ Χριστοῦ ὑπηρέτης,
Τοῦτον καθικέτευε,
ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε καὶ αἰτούντων σου,
τὴν θερμὴν δέησιν,

ὅπως ἰαθῶμεν,
ἐκ πληγῶν ψυχῆς καὶ σώματος,
καὶ ἐποφθείημεν,
οἱκοι τῆς Τριάδος λαμπρότατοι·
ζῶντες ἀεὶ ἐν Πνεύματι,
ὥσπερ σὺ ὡς ἄγγελος ἔζησας,
καὶ νῦν Ἐκκλησίαν,
φωτίζεις ταῖς σοφαῖς σου διδαχαῖς,
καθοδηγῶν πρὸς μετάνοιαν,
τρυφητὰς τῶν λόγων σου.

Ὡιδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἡ σοφὴ ποιμανσία,
ἐν Κροστάνδῃ ἐδείχθη δῶρον οὐράνιον,
δι' ἧς, πάτερ, τὰ πλήθη,
ώδήγησας σωφρόνως,
πρὸς Κυρίου τὴν μίμησιν,
ἦν, Ἰωάννη σεπτέ,
παράσχου ὑμνηταῖς σου.

Μιμούμενος τὸν προῶν,
Ἰησοῦν φιλανθρώπως πᾶσι διέκεισο,
καὶ ἐλεημοσύνην,
πλουσίως ἐχορήγεις,
Ἰωάννη, τοῖς χρήζουσιν,
ὅθεν καμὲ τὸν πτωχόν,
ἐλέησον εὐχαῖς σου.

Ἀγγελικῶς τραπέζη,
τοῦ Κυρίου παρίστασο πάντοτε,
τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα,
Αὐτοῦ πιστοῖς παρέχων,
Ἰωάννη χριστόψυχε,
ὧν κοινωνοῦντας ἡμᾶς,

ἀξίωσον ἐν φόβῳ.

Θεοτοκίον

Τῆς ψυχῆς μου τὸν φόρτον,
ὄν συνήγαγον, Μῆτερ, ταῖς ἀμαρτίαις μου,
ἐλάφρυνον καὶ δίδου,
ῥανίδας τῶν δακρύων,
ὅπως εὖρω εὐΐλατον,
τὸν Δικαστὴν Ἰησοῦν,
ἐν ὥρᾳ τῇ ἐσχάτῃ.

Ὡιδὴ η΄. Τὸν βασιλέα.

Ὡς χριστευχέτης,
παντὸς τοῦ κόσμου ὑπάρχων,
Ἰωάννη, ἱκέτευε Δεσπότην,
ἵνα ἐλεήσῃ,
τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.

Νίκην παράσχου,
ἐν πειρασμοῖς, Ἰωάννη,
τοῖς κυκλοῦσιν ἡμᾶς ἐν ἀναιδεΐᾳ,
καὶ Χριστοῦ ἀγάπην,
ἐμφύτευσον καρδίαις.

Λύπης τὰ νέφη,
καὶ ψυχικὰς ἀλλοιώσεις,
ἀποδίωκε πόρρῳ, Ἰωάννη,
τῶν ὑμνολογούντων,
χαρμόσυνόν σου βίον.

Θεοτοκίον

Ὑπὲρ ἀπάσης,

τῆς οἰκουμένης, Παρθένε,
τὰς ἀγίας σου χεῖρας πρὸς Δεσπότην,
ἔκτεινον καὶ αἴτει,
ἀσάλευτον εἰρήνην.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Σημεῖον ἐχαρίσθης,
τῇ Ὁρθοδοξίᾳ,
ἐν χρόνοις, Πάτερ, ἐν οἷς μακρυνόμεθα,
τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης,
ἣ ἡμᾶς στήριζον.

Ἰώμενος μὴ παύσῃ,
πάτερ Ἰωάννη,
τὰ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων τὰ τραύματα,
σοὶ γὰρ Θεὸς ἐδεδώκει,
χάριν ἰάσεων.

Νῦν ἤγγικεν ἡ ὥρα,
τοῦ θανάτου, πάτερ,
ἐν ἣ Κριτῇ ἀδεκάστῳ στησόμεθα,
Ὅν ἐξιλέου εὐχαῖς σου,
φιλαδελφότατε.

Θεοτοκίον

Ἀκήρατε Παρθένε,
σὺν τῷ Ἰωάννῃ,
τῷ θεοψύχῳ Χριστὸν ἱκετεύσατε,
ὅπως μὴ κλείσῃ τὴν θύραν,
ἡμῖν τῆς Χάριτος.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,

τὴν αἰμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξωτέραν,
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως,
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάρια

Χαίροις τῆς Ῥωσσίας θεῖος βλαστός,
χαίροις τῆς Κροστάνδης,
θεοπύρσευτος λειτουργός,
τῆς Ὁρθοδοξίας,
κοινὸν διδασκαλεῖον,
ὦ πάτερ Ἰωάννη,
Χριστοῦ εἰκόνισμα.

Τῆς ἱερωσύνης λαμπρὰν στολήν,
πάτερ Ἰωάννη,
ἐξωράϊσας θαυμασῶς,
Πνεύματος δυνάμει,
ἀναδειχθεὶς Ῥωσσίας,
φωστήρ ἀυγάζων πάντας,
τῷ θείῳ βίῳ σου.

Τοῦ καλοῦ Ποιμένος καλὸς ποιμήν,
μάκαρ Ἰωάννη,
γεγονῶς καὶ ἀγγελικῶς,
Τούτῳ καθ' ἐκάστην,
παρεστηκῶς ἐτρύφας,
τῆς ἀκηράτου δόξης,
ἧς πάντες τύχοιμεν.

Τοὺς ἀσπαζομένους σου εὐλαβῶς,
τὴν σεπτὴν εἰκόνα,
πλήρου θείων εὐλογιῶν,
καὶ τὴν τοῦ Κυρίου,
ὑπάναπτε τὴν φλόγα,
ὦ πάτερ Ἰωάννη,
θερμαῖς πρεσβείαις σου.

Ἰασαι συντρίμματα τῶν ψυχῶν,
καὶ σωμάτων νόσους,
Ἰωάννη θαυματουργέ,
ὥσπερ ἐν Κροστάνδῃ,
ἐν βίῳ ἐξιᾶσο,
τῶν ἀσθενούντων πλήθη,
εὐχαῖς ἀγίαις σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι Πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν,
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

*Εἰς τὴν ἀπόλυσιν ψάλλομεν τὸ παρὸν προσόμοιον.
Ἦχος β. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.*

Χαίροις θεῖε θύτα τοῦ Χριστοῦ, πάτερ Ἰωάννη Κροστάνδης,
καὶ Τούτῳ πρέσβευε,
δοῦναι τοῖς τιμῶσί σε, πταισμάτων ἄφεσιν,
τὴν υἰεὶαν τοῖς σώμασι, εἰρήνην καρδίαις,
καὶ Ἁγίου Πνεύματος, τῶν χαρισμάτων πληθύν·
ὅπως κληρονόμοι ὀφθῶμεν, θείας Βασιλείας Κυρίου,
σὺν χοροῖς Ἁγίων ἅπασι.

Δέσποινα, πρόσδεξαι,
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν.

Στίχοι

Ἰωάννη, πρέσβευε τῷ Φιλανθρώπῳ,
Σῶσαί με ἐκ στόματος τοῦ μισανθρώπου.